

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Estne idem dominium passionu[m], quod nostri abnegatio? Cap. XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78809](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78809)

(obstante singularissima gratia, & virtutibus eximiiis Christo, & B. Virgini, in gradu licet inferiori, infusus) ideo fomes peccati in iis non fuit, sicut nec in Adamo, dum haberet iustitiam originalem, beneficio iustitiae originalis, quae erat donum supernaturale, per modum habitus manens in intellectu, & in voluntate, & in appetitu sensitivo primorum parentum, efficiens hoc in eis, ut anima subiceretur Deo, & animae vires inferiores appetitus sensitivi, ac corporis membra plenè obedirent, & subderentur rationi, nec quicquam pati possent lascivi à causa extrinsecà.

180. Ex his patet dominium passionum, non esse tam præstans Dei donum respectu passionum, uti fuit iustitia originalis, & fomes peccati sublatam, & ligatus; tum quia non adducit secum tantam efficaciam, & plenitudinem gratiae, & virtutum, quanta fuit in iustitiâ originali; tum quia non sequuntur tam præstantes effectus ex passionum dominio, uti sunt secuti ex iustitiâ originali in Adamo, & ligatione, ac extinctione totali fomitis in B. V. Maria.

Suat. t. 2. in 3. p. dif. 4. lect. 6. Quae tamen extinctio fomitis, non præstitit omnia illa, quae præstabat originalis iustitia respectu passionum. Quamvis enim B. V. Maria habuerit rationem Deo perfectissimè subiectâ; & appetitum sensitivum ac corpus rationi, absque vllâ discordiâ, tamen capax fuit tristitiae, timoris, & doloris, & similibus affectionum, quae in statu originalis iustitiae non erant, & corpus habuit passibile, & defatigabatur, & morti fuit subiectum, à quibus omnibus præservabatur Adamus, dum erat in illo statu.

181. Vnde sequitur, non requiri ad perfectum passionum dominium, ne homo sentiat tristitiam, & metum, & dolorem, dummodò sentiat sine peccato, & sine molestiâ, & vllâ inquietudine impediente rationem, & non circa omnia obiecta, quae antea excitabant similes affectus.

CAPVT VIGESIMVM PRIMVM.

Esne idem dominium passionum, & mortificatio passionum?

182. Respondeo non esse idem: sed eo modo differre mortificationem passionum à dominio earundem, quo differt pugna cum hostibus, à victoriâ reportatâ ex hostibus; & abinde securâ subugatione, & subiectione hostium: seu, sicut differt peregrinatio, & via, à termino, ad quem quis progreditur; eo modo differt mortificatio passionum ab earundem dominio. Hoc enim acquiritur ordinariè (seclusis privilegiis raris, quae Deus aliquibus concedit) per multos, & heroicis actus mortificationis passionum, per quos homo se ipsum vincit, tum faciendò

ea, quae amor proprius refugit, tum omitteudo ea ad quae valde propendet.

183. Quod quidem etiam omnibus cordi esse debet, ramentum magis tironibus in vitâ spirituali. Idem cum S. Franciscus inchoasset vitâ spiritualis iter, teste S. Bonaventurâ, ipsius suggereretur spiritui, quod spiritualis mercatio à mundi contemptu summat initium, Christique milita sit à sui ipsius victoriâ imhoanda. Sic inchoato spirituali itinere per victorias nostri, mortificationis amoris proprii, per passionum inordinatarum motus se prodentis, nunquam desistendum ab exercitio virtutum, quo acquiritur sensim passionum dominium. Nam, ut ait S. Ambrosius, Sicut bellator sine armis esse non potest, ita nec sine exercitatione virtus. Vnde in Evangelio Deus dicit: A diebus Ioannis Baptistae regnum caelorum cogitur, & cogentes diripiunt illud. Et alibi: Querite regnum Dei, & ecce omnia praestò sunt vobis. Non dormientibus, neque otiantibus, sed vigilantibus, & laborantibus pollicentur praemia, & labori merces parata est: quis (scilicet labor) licet non suavis ad gratiam, tamen fructuosus ad praemium est. Quod autem fuerit labor circa actus virtutum difficultiorum & heroicarum exercendarum maior, eò erit fructuosior, & citius per acquisitionem eximiarum virtutum pervenitur ad perfectum passionum dominium. Quia, ut idem S. Ambrosius alibi docet, Perfecta virtutes torum accipiunt gloria patrimonium, viciati & mediocribus vile aliquid aspergitur.

CAPVT VIGESIMVM SECYNDVM.

Esne idem dominium passionum, quod nostri abnegatio?

186. Respondeo esse res diversas, tum quia abnegatio nostri, est nobis à Christo imperata per modum praecipi, dominium autem passionum non item: tum quia abnegationis materia circa quam versatur, proprie sunt peccata proprie dicta, materia autem domini passionum, circa quam versatur, & se occupat, sunt passionum motus, qui non semper sunt peccata, sed possunt esse boni, & mali, prout quis illis virtutis imperio rationis ad bonum, vel malum.

187. Quod abnegatio nostri praecipua sit commendata omnibus per modum praecipi, patet, quia est à Christo omnibus proposita tanquam medium ad salutem; media autem salutis imperata sunt. Sic enim Lucae 9. 23. & Matthaei 16. 24. scriptum legimus: Dicebat autem ad omnes: si quis vult venire post me (id est salvari, & pervenire ad caelum) abneget semetipsum. Quo loco citato S. Thomas, probat abnegationem sui ipsius, esse de necessitate salutis, idque confirmat testimonio S. Gregorij paulò post asserendo. Vnde bene Gulielmus Estius explicans illud Lucae, Dicebat autem ad omnes: Si quis vult post me venire,

nire, abneget semetipsum, & tollat crucem suā quotidie, & sequatur me; Non consilij, inquit, sunt verba hæc, sed præcepti. Omnes enim tenentur velle venire post Christum, semetipsos abnegare, crucem suam tollere, ita Christum sequi: In quantum autem hæc non facimus, peccamus.

Quid autem sit hæc abnegatio, docent Sati-
cti. In primis S. Basil. hæc Christi Domini verba ponderans, ait: No: præceptum hoc ad plura arbitramur pertinere, quorum necessaria abnegatio sit. Nā & diabolo renunciamus imprimis, itemque affectionibus carnis, qui abdicavimus occulta dedecoris &c. Et quod hic omnibus magis necessarium est, quilibet sibi-
met ipse renunciat, qui exiit veterem hominem cum actibus suis, scilicet peccatis.

Et S. Hieronymus eadem Christi verba explicans, ait: Qui impudicus fuit, versus ad Castitatem, temperantiā luxuriam negat: iniquus, si sequatur iustitiam, negat iniquitatem. In omni conuersatione, opere, cogitatione, sermone, negemus nosmetipsos, quod ante sumus. & constitemur eos, qui in Christo renati sumus. Ad hæc autem obligamur Dei præceptis.

S. Gregorius similia verbis S. Hieronymi dixit, & addidit: Tunc nos ipsos abnegamus, cum vitam (scilicet peccata) quod per vetustatem fuimus, & ad hoc nitimur, ad quod per nouitatem vocamur. Pensemus, quomodo Paulus se abnegauerat, qui dicebat: Vivo autem iam non ego. Extinctus quippe erat seuis ille persecutor, & viuere cæperat pius predicator. Si enim ipse esset, pius profectò non esset &c. ac si aperte dicat: Ego quidem à me ipso extinctus sum, quia carnaliter non vivo. At qui præcepto Diuino adigimur, ne carnaliter viuamus, ne Christum persequamur. Diuersa ergo res est, abnegatio nostri à dominio passionum, quod assequi consilium est, non præceptum, si dominium passionum in totā suā latitudine sumamus. Quanquam aliqua abnegatio nostri, quæ sit per tria vota religiosa, necessaria est, non per modum præcepti, sed tanquam consilium, vti benè explicat S. Thomas loco supra citato.

CAPVT VIGESIMVM TERTIVM.

Hoc passionum dominium est ne aliqua specialis virtus, vel qualitas, aut habitus distinctus ab aliis virtutibus, & quid tandem est?

188. **R**espondeo, dominium passionum non esse aliquam specialem virtutem, aut habitum, vel qualitatem essentialiter diuersam ab aliis virtutibus, sed esse veluti proprietatem quandam, seu perfectionem ex omnibus virtutibus tam acquisitis, quam infusis ortam, & animæ inditam ac potentis eius, ex possessione extimarum virtutum eis inhaerentium. Cum enim quælibet virtus perficiat potentiam, cui inhaeret, & inclinet ad actus suos proprios, &

armet contra actus contrarios, idè quælibet virtus, præsertim moralis, confert potentia, cui inhaeret, robur aliquod contra passiones contrarias. Quocirca quando omnes virtutes, præsertim acquisitæ per proprios, & similes, ac vniucos actus, crescent in magnâ copiam, & (vt ita dicam) quantitate, hoc est, quando peruenient beneficio diuinæ gratiæ, & cooperatione liberi arbitrij, à gratiâ excitati, & adiuti, ad altos gradus suos, tunc acquirit homo robur quoddam, & dominium in passionum motus contrarios rectæ rationi, & virtuti secundum rectam rationem semper operanti.

Quia verò virtutes infusæ, habent altiorem finem, quam virtutes morales acquisitæ, idè accedente veluti imperio virtutum infusarum, præsertim Charitatis, corroborantur, & eleuantur ad altiorem finem actus virtutum moralium resistentes passionibus, easque domantes, vt fortius resistent ac doment passiones, & subiiciant rationi, ac voluntati Dei, & supernaturali ordini, ac luminis gratiæ, ad quem homo per virtutes infusas dirigitur, sicut per morales dirigitur ad finem inferiorem, rectæ rationis, & luminis naturalis. Atque ita dominium passionum, est quoddam veluti aggregatum robur hominis, ex multis particularibus virtutibus, quarum singulæ partiale robur dant homini, ad subdendas rectæ rationi, & Deo, omnes rebelles passiones, eo modo, quo omnes virtutes conferunt homini amorem boni, & odium mali, plus, vel minus, prout sunt magnæ, vel paræ virtutes, seu maiorem inclinationem acquisitam ad bonum, & maiorem auersionem à peccato.

CAPVT VIGESIMVM QVARTVM.

An non melius esset carere passionum dominio, vt in nobis remanente difficultate in benè operando, remaneat occasio meriti, quod crescit, dum superatur difficultas, & opus difficile perficitur. Vnde S. Augustinus videtur abrogare Beatis in calo virtutes morales, quia ibi nullam sentiunt in operando difficultatem?

190. **R**espondeo non esse melius carere dominio passionum, etsi per illud tollatur, vel saltem minuatur difficultas, quam sentiunt in operando, dum habemus indomitas passiones. Duplex enim est difficultas in operando, vt obser-
uauit S. Thomas: Vna ex magnitudine operis, & sic magnitudo laboris (in operando) pertinet ad augmentum meriti: Altera est ex defectu operantis, (quam pariunt indomitæ passiones in operante) & talis labor diminuit meritum: & à charitate tollitur, quæ feruentius operatur dum sunt passiones edo-